

Kui nooremad ja hakkajamad pole...

Võhma rahvamaja juhataja Raigo Kombiga on toimetuse rahval aastate kestel olnud mitmesuguseid kohtumisi. Oleme näinud teda rahvamaja väikesel, aga vapralt segakoori esinemiste ajal rajooniülevaatusel, muretsemas, kui näitering käis asjatundjate kriitilise pilgu all läbi. Varakevadise vihma ajal oli ta Võhma ümbrusest arheoloogilist ja kultuurimälestist üles otsides linnarahvale teejuhiks. Ükskord leidis ta oma kodust nagu kunstnikuatlejeest — laudadel täis-sekkendatud paberid. Need olid osa juubelaasta näitlikust agitatsioonist. Kord juhtusime Võhmase, kui rahvamaja ümbrus oli järjekordselt käitle võetud. Eriti ilus sai majaesine. Mitmeid kordi on tal tulnud meile teretamiseks ulatada värvist-lakist määritud käsi, sest raamatukogu remont, õigemini uuestegemine on tema käte töö. Kultuuritöötajate seminaril kuulasid kõik tema juttu Võhma kodu-uurijate tööst.

Kui tundsi meid rahvamaja sotsialistlike kohustuste täitmise vastu, siis löi ta

kirjad lahti ja võis teha üksipulgi selgeks, mis ja kuidas tehtud (teistel olid niusugused jutud tihti peale üsna udused).

Raigo Kombist on olnud juttu paljudel. Ja kõik, kes teda tunnevad, räägivad temast ainult head. Rajooni täitevkomitee kultuuriosakonna juhataja Vaike Sein ütleb, et seltsimees Komp on hästi töökas inimene. Oma raskete võimaluste juures — vähese rahva ja lisaks väga väheste noortega — tegevat ta seda, mida kõige rohkem vajatakse. Sealgi töötavad oma isetegevusringid ning plaanidesse ja aruannetesse pannakse kirja nõutavad tegemised. Kuid sm. Kombil on südameel kultuuritöö laiemas mõttes. Ja siin saavad rahvamaja ning raamatukogu juhatajate, abielupaar Kompide töömured ühised piirid.

Inimesi on kokku kutsunud huvitavad ja omanäolised teemaatilised õhtud, arutlused selle üle, missugusena tahetakse näha oma kolhoosi, mõttevahetused perekonnas ja kodu üle; kõneainet on andnud laste kodune kasvatus, rahva elujärje tõstmine, kodukandi

minevik ja kodukultuuri küsimused.

Aga hoopis enam oma mees on kultuuritöötaja siis, kui ta ümbruskonna inimestega nende rõõme ja muresid jagab. Võhmas on kujunenud nii, et müdlaste esimesed peod — kevadpäevad — peetakse kultuuritöötajate plaane mõnda. Tuldi selleks kokku, et armeesse aega teenima minejatele head sõnad kaasa öelda. Kui aga keegi jäädavalt lahkub, saadetakse see viimsele teekonnale nii nagu vaja. Asja korraldab ikka Raigo Komp. Ja kalmistupäevad peetakse niisamuti.

Kõige selle kohta ütlesid Võsu rahvamaja isetegevuslased mullu pärast ülevaatusel esikoha saamist niimoodi: mis viga meil nõukogulikke kombetalitust teha või üritust kirja panna (n-ö. poolkutseliste isetegevuslaste ja pidujanuse rahva seas). Ja ka maja endaga jäävad meie mured ära. Aga Raigo Komp peab iga ettevõtetud asja pärast oma rahvaga tõsiselt vaeva nägema. Ta teeb seda päris rahvamajajuhataja-tööd küll kõige rohkem!

Partei rajoonikomitee instruktorid lisa-

sid, et Raigo Komp on kohusetruu mees. 1961. aastast Kommunistliku Partei liige, aga juba teist korda vuis Ilumäe kolhoosi partei-algorganisaatsioon teda sekretäriks.

Enne maipühi oli Raigo Kombiga veel üks kohtumine. Tööst me sekkord suurt ei rääkinud. Jutulõnga andis kätte mullu sügisel ilmunud raamat «Rahvatasujad». Selles on toodud sm. Kombi foto ja näpid read: kuulus Kenteml partisanisalka. Jutt oli pikk ja seda väärt, et selle juurde edaspidi tulla.

Veel ainult nii palju, et pärast sõda tuli Raigo Komp tagasi sellesama rahva sekka, kus ta kasvas ja oma elu suurimad katsumused läbi elas. Ja kõik need aastad on olnud seotud kultuuritöoga, oli see siis valla kultuurharidustöö instruktori, oma aegse Loksa rajooni kultuuriosakonna juhataja või rahvamajajuhataja ametikoht. Kui ta kolmandat korda viimase töö enda kanda võttis, ütles ta, üle viiekümne mees:

«Kui nooremad ja hakkajamad pole, siis tulent!»

N. RUSALEPP